

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.V.35.795/2014/9.szám

A Kúria a dr. Zsoldos Ügyvédi Iroda ügyintéző: dr. Zsoldos Mariann ügyvéd/ által képviselt felperesnek a dr. Nagy Gabriella jogtanácsos által képviselt Nemzeti Adó- és Vámhivatal Közép-magyarországi Regionális Adó Főigazgatósága alperes ellen adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2014. június 6. napján kelt 12.K.30.104/2014/8. számú ítélete ellen a felperes által 10. sorszám alatt előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán eljárva - nyilvános tárgyaláson - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Kúria a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 12.K.30.104/2014/8. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 20.000 (azaz húszezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 70.000 (azaz hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

A Nemzeti Adó- és Vámhivatal Adóigazgatósága /a továbbiakban: elsőfokú hatóság/ a felperesnél 2011. október 1. - december 31. közötti időszakra általános forgalmi /áfa/ adónemben végzett bevallások utólagos vizsgálatára irányuló ellenőrzésének eredményeként a 2013. június 27. napján kelt határozatával a felperes terhére/javára áfa adónemben adókülönbözetest nem állapított meg.

A fellebbezés folytán eljáró alperes a 2013. október 22. napján kelt határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

Döntését az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény /a továbbiakban: Áfa tv./ 2.§ b) pontja, 9.§ /1/ bekezdése, 19.§-a, 62.§-a, 63.§ /1/ bekezdése, 119.§ /1/ bekezdése, 120.§ b)

pontja alapján hozta meg.

Indokolása szerint adózó adóbevallásában 2011. október-december időszakra 139.625.000 Ft adóalapot, közösségen belüli termékbeszerzés után 34.906.000 Ft fizetendő és 34.906.000 Ft levonható adót szerepeltetett. A lefolytatott bizonyítási eljárás alapján a revízió azt állapította meg, hogy a ciprusi adóalany /adózó közösségi partnere: a D. L./ 2011. szeptember 28-án kiállította a 0009/11. számú számláját, azonban a termék /mezőgazdasági gép/ értékesítése a vizsgált időszakban nem történt meg. A 2012. május 9-én kelt átadás-átvételi jegyzőkönyv, illetve a CMR fuvarokmány igazolja, hogy a termék csak 2012. május 9-én került adózó birtokába. A ciprusi adóhatóság válaszirata szerint a ciprusi cég a terméket egy kínai társaságtól rendelte meg, azonban a kínai cég fantomtársaság volt, ezért egy szlovák társaságtól szervezte meg az áru leszállítását. Helytállóan állapította meg az elsőfokú hatóság, hogy mivel a vizsgált időszakban közösségi termékbeszerzés nem történt - a ciprusi adóalany, mint értékesítő által kiállított számla meglététől függetlenül -, adózónak közösségen belülről történő termékbeszerzés alapján a vizsgált időszakban nem keletkezett adófizetési kötelezettsége, így a termékbeszerzés után levonható adó a bevallásban szereplő 34.906.000 Ft helyett 0 Ft összegű. Az Áfa tv. megjelölt rendelkezései alapján a közösségi termékbeszerzés is abban az esetben minősül teljesítettnek, vagyis ténylegesen megvalósult ügyletnek, ha a termékkel való tulajdonosként történő rendelkezési jog átszáll a termék beszerzőjére, továbbá feltétel az is, hogy az értékesített termék elhagyja az értékesített adóalany tagállamát.

A felperes keresetében az adóhatározatok indokolási részének megváltoztatását kérte. Álláspontja szerint az adóhatóság határozatait az Áfa tv. hivatkozott rendelkezéseit, továbbá a 21.§ /1/ bekezdését, 55.§ /2/ bekezdését, 56.§-át, 60.§ /1/ és /2/ bekezdéseit megsértve hozta meg, mert ügyében az a szabály alkalmazandó, amely az adófizetési kötelezettséget a számla kibocsátásához köti, és ebből következően az adófizetési kötelezettsége is 2011. IV. negyedévben állt be.

Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével a keresetet elutasította. Indokolása szerint peres felek között a vita abban állt, hogy mikor minősül teljesítettnek egy ügylet közösségen belüli termékbeszerzés esetén.

Az Áfa tv. 2.§ b) pontja alapján adót kell fizetni terméknek az Európai Közösségen belül egyes, belföldön és ellenérték fejében teljesített beszerzése után. A hangsúly az elsőfokú bíróság álláspontja szerint - jelen perbeli esetben - a teljesített előírás van. A közösségen belüli termékbeszerzés esetén az ügylet akkor minősül teljesítettnek az Áfa tv. 21.§ /1/ bekezdése alapján, ha a vevő a tulajdonosként való rendelkezési jogot megszerezte, valamint az értékesített termék a terméket értékesítő adóalany

közösségi tagállamát elhagyja. Nem értékelhető tehát alapos hivatkozásnak a felperes azon nyilatkozata, hogy a tulajdonosként való rendelkezési jog megszerzéséhez nem kell a dolog elszállítása sem, mivel a közösségen belüli termékbeszerzés esetén törvényi feltétel az is, hogy a közösség egyik tagállamából a termék a közösség másik tagállamába kerüljön. Az ügylet teljesítése e két feltétel együttes fennállásával valósulhat meg.

Ennek nem mond ellent az Áfa tv. 63.§ /1/ bekezdése sem, amely ugyanis nem önmagában a számlakibocsátáshoz köti a fizetendő adó megállapításának időpontját, hanem olyan számla kibocsátáshoz, amely az ügylet teljesítését tanúsítja. Más időpontként - amikor legkésőbb a teljesítést követő hónap 15. napján kell megállapítani az adót - szintén a teljesítéshez köti az Áfa tv. 63.§ /1/ bekezdése az adó megállapításának kötelezettségét.

A rendelkezésre álló dokumentumok alapján pedig az állapítható meg, hogy bár a számla kibocsátása 2011. szeptember 28-án történt, a termék az értékesítő tagállamából Magyarországra csak 2012. május 9-én került.

Az Áfa tv. 55.§ /2/ bekezdése felperes ügyében nem alkalmazható, ez a rendelkezés ugyanis a számlakibocsátás tényéhez köti az adófizetési kötelezettség keletkezését, és ekkor a számlakibocsátás miatt az adófizetési kötelezettség a számlán a termék értékesítőjeként megjelölt személyre áll be. Ezzel szemben a felperes jelen esetben a számlán vevőként szerepel.

Rámutatott továbbá az elsőfokú bíróság, hogy az Áfa tv. 60.§ /1/ bekezdése a belföldi fordított adózás esetét szabályozza, amely nem a perbeli ügylet.

A felperesnek miután adófizetési kötelezettsége a vizsgált időszakban nem keletkezett, úgy az Áfa tv. 119.§ /1/ bekezdése, 120.§ b) pontja alapján adólevonási jogot sem érvényesíthetett. Nem releváns, hogy a következő vizsgálatral érintett bevallási időszakokban az adóhatóság ellenőrzésének a teljesítés körében mi lesz az eredménye, ugyanis az adóhatóság a vizsgálatral érintett időszakban csak és kizárólag azt állapította meg, hogy 2011. IV. negyedévben a számlában feltüntetett termékértékesítés nem történt meg, amely tény a felperes semmilyen bizonyítékkal nem cáfolta meg.

A felperes felülvizsgálati kérelmében az ítélet hatályon kívül helyezését és keresete teljesítését, illetve az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete az Áfa tv. 2.§ b) pontja, 9.§ /1/ bekezdése, 19.§-a, 21.§ /1/ bekezdése, 55.§ /2/ bekezdése, 56.§-a, 60.§ /1/-/2/ bekezdései, 62.§-a, 63.§ /1/ bekezdése, 119.§ /1/ bekezdése, a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény /a továbbiakban: Pp./ 132.§ /1/ bekezdése rendelkezéseit sérti. Felülvizsgálati kérelme teljesítését „a perben már előadottak szerint megjelölt okból” kérte, egyéb indokot felülvizsgálati kérelme nem tartalmaz.

Az alperes érdemi ellenkérelmében az ítélet hatályában fenntartását kérte.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Pp. XX. fejezetében szabályozott közigazgatási perben a 324.§ /1/ bekezdése alapján e fejezetben foglalt eltérő rendelkezés hiányában a Pp. általános szabályait kell alkalmazni. A felperes keresetlevelének így a Pp. 121.§ /1/ bekezdésében előírt kötelező tartalmi elemei mellett tartalmaznia kellett a Pp. 330.§ /1/-/2/ bekezdésében foglaltakat is, azaz meg kellett jelölni azt a jogszabályt, amelyet a felperes szerint a hatóság határozata sért, és indokolni kellett, hogy mi a jogsérelem.

A bíróság a keresetről - a Pp. 215.§-a szerint a keretei között - a Pp. 212.§ /1/ bekezdése alapján ítéletben határoz. A keresetben foglaltak, a perben előadottak az elsőfokú peres eljárás részét képezik, ahogyan az érdemi döntés (az ítélet) is.

A jogerős ítélettel szemben rendkívüli jogorvoslat: ténykérdésben perújítás, jogkérdésben felülvizsgálati eljárás kezdeményezhető. A felülvizsgálati eljárás során a Kúria az általános szabályok megfelelő alkalmazásával jár el (Pp. 270.§ /1/ bekezdés), a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő félnek pedig a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni azt a határozatot, amely ellen a felülvizsgálati kérelem irányul, azt, hogy milyen tartalmú határozat meghozatalát kívánja, továbbá elő kell adni - a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése mellett -, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja (Pp. 272.§ /2/ bekezdés).

A felperes felülvizsgálati kérelme nem tartalmazza a Pp. 272.§ /2/ bekezdésében előírt kötelező jogi indokolást, annak előadását, hogy a megjelölt jogszabályhelyeket az elsőfokú bíróság ítélete miért sértené, jogszabályokon alapulóan mi az a jogi indokolás, amely megalapozná a kérelem teljesítését. A „perben már előadottak” a keresetre tartoznak, az ítéletre csak az annak meghozatala után előterjesztettek vonatkozathatók, ami azonban a felperes részéről elmaradt, jogi indokolás hiányában a Kúriának nem volt mit-mivel összevetnie, érdemi felülvizsgálatot a felperes felülvizsgálati kérelmének - törvényben előírt tartalmi elem - hiánya miatt nem végezhetett.

A Kúria megállapította továbbá, hogy az elsőfokú bíróság a Pp. 221.§ /1/ bekezdésében foglaltaknak mindenben megfelelő ítéletet hozott: tényállása a valósággal egyező, rendkívül részletes és pontos, ismertette az elsőfokú határozatban, a fellebbezésben, a másodfokú határozatban foglaltakat, a kereset, az ellenkérelem tartalmát, idézte az irányadó jogszabályokat, amelyek helyes

jogértelmezésével jogszerűen döntött, jogi indokolása teljes körű, közérthető és alapos. Helytálló jogértelmezéssel kidolgozta azt is, hogy a felperes által hivatkozott Áfa tv. 55.§ /2/ bekezdése, 60.§ /1/ bekezdése ügyében miért nem alkalmazhatóak.

A Kúria a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályhelyek alapján megállapította, felperes azon jogszabályi előírásokat, hogy adófizetés Közösségen belüli teljesített termékbeszerzéshez kapcsolódik (Áfa tv. 2.§ b) pont), illetve, hogy termék Közösségen belüli teljesített beszerzése a termék feletti tulajdonosként való rendelkezést, illetve azt jelenti, hogy a termék a küldeménykénti megérkezésekor vagy a fuvarozás befejezésekor a Közösség más tagállamában van, mint ahol az a küldeménykénti feladásakor vagy a fuvarozás megkezdésekor volt (Áfa tv. 21.§ /1/ bekezdés), jogszabályhelyekre alapítottan nem cáfolta meg, ahogyan azt sem, hogy vonatkozásában e jogszabályhelyek helyett más jogszabályokat kellett volna alkalmazni.

Mindezek folytán a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275.§-ának /3/ bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A Kúria a felperest a Pp. 270.§-ának /1/ bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 78.§-ának /1/ bekezdése alapján kötelezte az alperes felülvizsgálati perköltsége megfizetésére.

A tárgyi illetékeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték viseléséről és mértékéről a Kúria az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50.§-ának /1/ bekezdése, a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986./VI.26./ IM rendelet 13.§-ának /2/ bekezdése alapján rendelkezett.

Budapest, 2015. november 5.

Dr. Lomnici Zoltán sk. a tanács elnöke, Dr. Kurucz Krisztina sk. előadó bíró, Dr. Kárpáti Magdolna sk. bíró